

\ "Šťastie" na predaj

\ "Šťastie" na predaj

Vôňa čerstvého škoricovníka a čvirikanie vrabcov. Ranný budík. Na vonkajšej terase na malom stolíku ma čakali raňajky od spolubývajúcej. Príjemný chlad z otvorených balkónových dverí a kvapôčky rannej rosy mi padali na plecيا. Z vrecka županu som cítila jemné vibrovanie telefónu. Priložila som si ho k uchu a z reproduktorov sa ozval nepríjemný zvuk papierových písťaliek, ktoré vytvárali nepodarený orchester. „Všetko najlepšie našej novej kolegynke,“ skoro mi praskli uši, „čakáme ťa v skleníku. Priprav sa na prekvapenie!“

Nikdy som nemala šťastie nájsť si prácu, ktorá by ma naplňala a tešila by som sa na ňu každé ráno. Vždy ma po niekoľkých dňoch vyhodí, lebo vyrobím nejaký problém alebo odídem sama. Aj preto nemám vlastné bývanie, ani ušetrené financie na budúcu kúpu. Už niekoľko mesiacov bývam s mojou najlepšou kamarátkou Maťou. Pomáha mi a podporuje ma. Aj kvôli nej som v terajšej práci už viac ako tri týždne. Pracujem v predajni, kde sa starám o kvety a pomáham zákazníkom s výberom. Väčšinou sú to ženy, ktoré si chcú zútulniť príbytok nejakou veľkou zelenou rastlinou alebo nerozhodní muži, ktorí chcú prekvapiť svoje manželky peknou farebnou kyticou.

Zahrabla som rukou do kabelky, aby som vytiahla kľúče od skleníka. Veľký priehľadný skleník bol veľmi príjemným miestom s prekvapivo lahodnou vôňou hlíny a kvetín. V strede bol úzky chodník, spod ktorého vyčíňala burina. Okolo chodníka boli vysadené rastliny rôzneho druhu a na prvý pohľad to vyzeralo ako veľká rozmanitá botanická záhrada. Na konci uličky sa nachádzajú tri včelie úle. Namaľovali sme ich modrou a zelenou farbou, aby zapadli. Pomaly som kráčala po uličke a popri nohách sa mi motala biela mačka, ktorej sme raz za čas podali mlieko v malej miske. Zhlboka som sa nadýchla vône peľu a kvetín. Kolegov prezradila jedna vyčíňajúca topánka spoza rohu. Ozval sa nenápadný šepot: „Vidí ťa! Skry tú nohu!“ Nahlas som sa zasmiala, aby som dala najavo, že som ich objavila skôr ako nastrašili oni mňa.

Narodeniny neznášam. Keď vidím blížiaci sa dátum v kalendári, znervózniem. Nikdy som nevedela prejať radosť a prekvapenie, keď na mňa všetci bez žmurknutia pozerali pohľadmi, ako keby odo mňa čakali niečo veľkolepé. Vždy sa mi z tej prehnanej pozornosti zatočila hlava. Byť stredobodom pozornosti nie je nič pre mňa.

Postavili sa predo mňa a do rúk mi vložili porcelánové prasiatko. Malo na sebe

namaľované margaréty a vlčie maky. „Každý z nás ti doň vložil dvadsať eur. Všetci sme sa zhodli na tom, že si zaslúžiš oddych. Porcelánové prasiatko má slúžiť ako symbol šťastia. Dúfame, že ti to prinesie krajší a lahodnejší život, pretože za peniažky si teraz môžeš kúpiť vlastne skoro všetko.“

Aj keď nie som vôbec citlivý typ, tento darček ma úprimne potešil. Nikdy som však neverila na symboly šťastia. Prišlo mi to povrchné. Dokonca som ani v detstve takúto pokladničku v tvare prasiatka alebo nebudaj podkovy nevlastnila. Možno aj preto som v tejto ťažkej dobe nemala našetrené žiadne peniaze a nevedela som si ich poriadne zarobiť.

Večer, po dlhom dni, som si chcela ísť domov odpočinúť a zrelaxovať v horúcej vani. Bola už tma v diaľke žiaril pás svetiel na lampách. Pozrela som sa hore, či náhodou nevidno veľký voz, no obloha bola husto zamračená. Ako som sa zahľadela, omylom som stúpila jednou nohou do mláky. Na nohaviciach pri členkoch som cítila vlhkosť. Čupla som si, aby som si špinavú vodu s blatom utrela. Rovno na chodníku sa čosi zableslo. Myslela som si, že niekto stratil náramok alebo náušničku. Podišla som bližšie, zohla sa a na zemi ležala špinavá dvojeurovka.

Spomenula som si na porcelánové prasiatko v kabelke. Chcela som ju tam hneď vložiť, no bola špinavá. Z vrecúška na servítky som vybrala ďalšiu vreckovku. Očistila som mincu, a keď som ju prevrátila na opačnú stranu, zbadala som nezvyčajný znak. V tme som nevedela identifikovať, o čo presne ide, preto som sa ponáhlala domov, aby som to zistila na internete.

Minca ma zaujala aj nezvyčajným tvarom. Nebola okrúhla ako mince zvyknú byť. Bola skôr oválna a hranatá. Keď som ju cestou ohmatávala, jedným prstom som narazila na ostrý výklenok. Na dotyk to pôsobilo ako tupá ihla. Pred vchodom som si vyzula topánky, aby som nezašpinila dlážku. Zazvonila som na starý zvonček, aby mi Martina otvorila dvere. Ani som sa nepozdravila a bežala som k umývadlu.

Myslela som si, že je to znamenie, ako napríklad štvorlístok. Žeby sa mi predsa len mohlo začať dariť? Konečne by som mohla mať vlastný domov a cestovať po svete. Splniť si všetky vytúžené sny.

Medveď na jednej strane mince znamená pradávny symbol zvláštnych osád. Položila som ju na kraj umývadla a z kabelky som vytiahla porcelánové prasiatko. Mati sa páčilo a chcela si ho obzrieť, pretože ona na takéto symboly verila. Nechájala som, čo je to za úchylku, no kým človek niečo nevyskúša, nevie.

Rukou som siahla po minci, lenže tá sa na klzkom umývadle pošmykla a spadla do odtoku. Mať sa chýtila rukou ústa. Chcela som mincu skúsiť vydražiť a získať aspoň

malú čiastku peňazí. Asi som bola až príliš unesená chvíľkovým pocitom možného šťastia.

Vtedy som si povedala, že už budem mať zakaždým moju citlivosť pod kontrolou. Zarobené peniaze si pravidelne ukladám do prasiatka. Predsa len, je krajší pocit zarobiť si peniaze vlastnými rukami.